

ČESKÝ A SLOVENSKÝ LION

DISTRIKT 122 – ČESKÁ REPUBLIKA A SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Nech
chutí!

20 let distriktu

■ Jaroslav Novotný, šéfredaktor

V lednu 2012 dovršil Distrikt 122 – Česká republika a Slovenská republika již 20 let své existence. Zejména o okolnostech vzniku prvních lionských klubů a distriktu jsme si povídali s jeho prvním guvernérem Dr. Vojtěchem Traplem.

Jak došlo k založení prvních lionských klubů?

Bylo to ještě v době mého působení na Ústředí české advokacie, kdy jsem se jako vedoucí studijní sekce pro advokacii účastnil řady setkání se zahraničními partnery, mimo jiné i s delegací Rakouské advokátní komory, v jejímž čele byl Dr. Klaus Hoffmann, který je ostatně dodnes jejím čestným předsedou, se kterým jsem i profesně spolupracoval. Právě Dr. Klaus Hoffmann se na jaře 1990 objevil v Praze a přivedl s sebou i Ernsta A. Musila, který byl v té době jedním z ředitelů významné rakouské pojišťovny, s tím, že by bylo dobré, abychom v Československu založili první lionské kluby. S tím jsem souhlasil, dali jsme dohromady 20 přátel a založili LC Praha Ambassador, registrovali na vnitru a pak proběhl normální proces vydání zakládací listiny (Charter) v Oak Brook. Postupem doby jsme zjistili, že nejsme první, ale že je zde již LC Praha Orel. Postupně začaly vznikat další lionské kluby, LC Praha První, LC České Budějovice a LC Teplice. Nikoho jsme přitom zvláště neoslovovali, bylo to takové spontánní rozhodnutí lidí, kteří se také spojili k podpoře lionské myšlenky. Důležité je, že byl započat proces vzniku klubů, který pokračuje do současné doby. Není přitom nijak důležité, který klub byl první, významné jsou všechny, ať již vznikly na počátku nebo až v poslední době. Kluby je třeba posuzovat ne podle toho, kdy byly založeny, ale podle toho, co dělají a jak prospívají společnosti a svému okolí. Možná tomu někdo připsuje určitý význam a chce být první nebo mezi prvními, síla lionů je ale v tom, že kluby spolupracují a nesoutěží mezi sebou a snaží se společnými silami něco vytvořit, ne v tom, že se někdo snaží být jediný a výlučný.

Alex Koenigsmark, prezident LC Praha Kampa, Ernst Musil, Mrs. Bankerová a Vojtěch Trapl

Vojtěch Trapl nad stránkami prvního lionského časopisu

Kdy došlo k založení distriktu 122?

Postupem času se dalo dohromady již větší množství klubů, našlo se dost lidí, kteří se také nadchli myšlenkou zakladatele Lions Clubs International Melvina Jonese a byli ochotni se na jejím uskutečňování i u nás spolupodílet. Předznamenáním založení distriktu byl první seminář LCI, který se uskutečnil v Praze 21. září 1991. Náš, tehdy ještě československý distrikt byl založen na Tři krále 6. ledna 1992 a já jsem byl jmenován prvním guvernérem tohoto prozatímního distriktu. **O několik dnů později, 18. ledna 1992 se v pražském hotelu Palace konalo slavnostní zasedání, kterého se zúčastnil i mezinárodní prezident LCI pan Donald E. Banker, aby oficiálně uvedl Distrikt 122 – Česká republika a Slovenská republika (již tehdy o tomto názvu) do života.**

Na začátku bylo především mnoho organizační práce, která si vyžadovala velké časové penumy a koneckonců i finančních prostředků, které se vynaložilo na to, aby lionské hnutí u nás vzniklo, zapustilo zde své kořeny a dále se úspěšně rozvíjelo. Společnost se dynamicky rozvíjela, řada aktivních členů však měnila svůj životní osud, například změnila práci, odešla z Prahy, získala jiné priority. Některé kluby se tak rozdělily, případně se oslabily tak, že musely přejít do jiného klubu. Tomuto vývoji odpovídá i současná struktura klubů. Problém v rozvoji lionismu v České republice vidím i v tom, že u nás neexistuje dostatečně silná střední třída, u nás jsou i velmi bohatí lidé, jsou zde úspěšní podnikatelé, různé osobnosti, ale ti kteří by měli tvořit střední třídu, například lékaři, středo-

školští profesori, střední podnikatelé a podobně, nemají třeba zrovna tomu odpovídající příjmy. V jiných zemích, které byly v obdobné situaci, příklad Polsko, Chorvatsko, Slovinsko tento problém zřejmě nemají. Důležité je aby v každém klubu byla nějaká silná osobnost, která obvykle ostatní soustřeďuje a stmeluje. Pokud v klubu není takový pojící tmel, rozpadne se klub na dvě tři skupiny anebo vůbec přestává fungovat. Taková situace má i svá pozitiva, zejména pokud je v klubu osobností více, je šance na vytvoření klubu dalšího. Myslím, že by se měla podporovat i myšlenka jumelage (z francouzštiny, znamenající „partnerství“) se zahraničními kluby či distrikty. Toto spojení je založeno na osobních přátelských vztazích, které by se měly pěstovat a prohlubovat.

S kým jsi nejvíce spolupracoval v prvních letech lionského hnutí u nás?

Před založením distriktu jsem především spolupracoval s představiteli klubů, kteří se zúčastnili prvního semináře v září 1991, m.j. bych jmenoval Dr. Černého z LC Praha TGM, Honzu Štěrbu z LC Teplice, Rudolfa Vévodu z LC Brno, Honzu Loukotku v LC České Budějovice, Jiřího Ticháčka a Karla Herra z Mariánských Lázní, Karla Burda z LC Praha První. Mezi hnací motory lionského hnutí v té době ale patřil i známý fil-

mový režisér Zdeněk Podskalský. Po založení distriktu jsem samozřejmě spolupracoval především s funkcionáři distriktu. Zdeno Somora byl viceguvernérem a moc pomáhal na Slovensko, o jednotlivé zóny se starali doc. Pelech z LC Praha San Giorgio, prof. Slípka z LC Plzeň City, ing. Glatz a Ján Havlát z Bratislavy, dále se členy kabinetu, např. s Maruškou Petránovou, pokladníkem distriktu i po dlouhou dobu poté, kdy jsem již

„Silná osobnost – základ úspěchu činnosti lionského klubu.“

guvernérem nebyl, se sekretářem distriktu, kterým byla moje žena Eva, takže okruh lidí byl spíše užší než širší. Pochopitelně jsme především hledali cestu, kterou by se lionské hnutí mělo u nás ubírat, říkával jsem, že potřebujeme alespoň deset guvernerů z různých klubů, kteří vědí o co jde a vysvětlí to ostatním. Probíhala sice různá školení a konaly se konventy, lidé se tam však setkávali jednou za rok. Velký podíl na rozvoji lionského hnutí měl určitě guverner distriktu Lojza Daněk, ostatně právě v době kdy byl guvernérem distriktu, začal zejména z jeho iniciativy a jeho

péčí vycházet jako občasník časopis Český a slovenský lion, bylo to pochopitelně skromnější vydání než v současné době bez obrázků, snažili jsme se tehdy především informovat liony o aktivitách lionského hnutí u nás. Vždy byla samozřejmě snaha něco takového vydávat, ale záleželo i na časových možnostech jednotlivých guvernerů distriktu, případně členů kabinetu, kteří se lionské práci věnovali ve svém volném čase, jako je tomu ostatně dodnes. Důležitým mezníkem bylo zřízení profesionálního sekretariátu v Rychnově nad Kněžnou. Nelze pominout ani vydání sborníku k 15. výročí založení distriktu guvernérem distriktu Jiřím Zatloukalem. Základem je však efektivní práce kabinetu, tu zaznamenávám až v posledních dvou třech letech, kdy vznikla v kabinetu výborná parta lidí pracujících v přátelském prostředí a kteří se velmi rádi vidí i mimo oficiální setkání. Guverneri distriktu mi do té doby někdy připadali jako generálové bez vojska, a až s příchodem Oldřicha Choděry, který je rozeným managerem se vytvořily regiony, jejichž vedením se pověřili lidé, kteří je skutečně spravují. Kluby začaly více vnímat, že jsou součástí distriktu, že je tady možné povědomí dalšího společenství, na což má samozřejmě vliv i to, že máme vlastní webovou stránku s důležitými informacemi, která se konečně začíná

Vlevo: IP Donald E. Banker na návštěvě v Nadaci Naše dítě. Vpravo: V pivnici U Kalicha.

díky profesionálnímu přístupu klubů i jejího správce Jana Haura stále více prosazovat jak aktualitami, tak i jako naše kronika.

Jaká byla spolupráce se zahraničím při rozvoji lionského hnutí u nás?

Spolupráce se zahraničím byla pro vznik lionských klubů a distriktu rozhodující, důležité bylo že nás oslovili lionci z Rakouska a z Německa. Velký význam měla při tom osobnost Ernsta A. Musila, který měl lví podíl na tom, že u nás, v Čechách i na Slovensku, lionské kluby fungují, protože vynaložil mnoho svých sil, aby ve své funkci koordinátora (Coordinating Lion) pro střední a východní Evropu a poté i jako náš rádce (Advising Lion) lionské hnutí podpořil. Konec konců i sborník k 15letému výročí distriktu je mu věnován. Pomoc zahraničních klubů byla významná pro vznik celé řady našich lionských klubů, i když iniciativa zvenčí nenalezla vždy patřičnou odezvu. Některé kluby byla vytvořeny uměle a nevznikla v nich taková skupina lidí, která by byla schopna dalšího života. Zejména zpočátku byly pomoc zahraničních klubů velká, cizí kluby například poskytovaly i množství finančních prostředků, někdy to vyznívalo i tak, že klub v našem distriktu je jakousi pobočkou zahraničního lionského klubu, hřešilo se na to, že cizí klub všechno zaplatí včetně příspěvků. To

Dr. Klaus Hoffmann

IP James T. Coffey se zdraví s PDG Traplem při návštěvě D-122 v roce 1993

samozřejmě vedlo k tomu, že některé kluby po určité době nenalezly sílu své samostatnosti a zanikly. Důležité však bylo, že aktivní členové zaniklých klubů měli možnost přejít do jiných klubů a pokračovat ve své lionské činnosti. Zahraničním klubů jsme přitom zdůrazňovali, že jsme sice rádi, že nás podporují a že s námi mají výborné vztahy, ale prosili jsme je, ať se řídí příslovím, „Nedávejte nám ryby, ale naučte nás je lovit.“ To bylo myslím důležité a dnes máme denně důkaz o tom, že ty „ryby“ již dokážeme lovit sami. V současné době řada klubů udržuje přátelské vztahy se zahraničními lionskými kluby, přitom jsou již plnohodnotné a zcela samostatné při své činnosti. Je tak úžasné vědět, že například Lions klub Praha Orel podporuje středisko Dědina pro Pohybové rehabilitační a rekvalifikační středisko pro nevidomé Dědina, o.p.s., Lions klub Praha Strahov San Giorgio podporuje Deylovu konzervatoř a ladičskou školu pro zrakově postižené, Lions klub Praha Bohemia Ambassador dětský sbor Rolnička, abych uvedl jen zlomeček příkladů, který každý čtenář jistě rád doplní o aktivitu svého lionského klubu. V roce 1996 vznikl na popud guvernéra distriktu Jaroslav Slípky projekt Lionského mezinárodního vzdělávacího očního centra v Praze, které bylo po schválení nadací LCIF (Lions Clubs International Foundati-

on) v roce 1998 a díky příspěvku LCI ve výši 1 milionu dolarů slavnostně otevřeno 21. března 2002. Protože je součástí oftalmologické kliniky FN Královské Vinohrady. Díky úsilí zejména lionského klubu Praha Hartig mohou nyní zahraniční účastníci kurzů sledovat praxi našich specialistů.

V říjnu 2010 byl vyhlášen distriktní projekt Lví očko – Levie očko, který zaujal mnoho našich klubů a byl uvítán především naší veřejností. Ve stejné době připravován koordináční komisí pod vedením DG Tibora Bučeka distriktní projekt lionského roku 2010–2011 guvernéra distriktu Oldřicha Choděry ve spolupráci s LC of Thika Kilimambogo z distriktu 411 Keňa, Uganda, Etiopie a Tanzanie svým přátelům z našeho distriktu 122 realizace druhé etapy projektu „St. Cyril & Metod Lions Health Centre Mukuyu-ini“ (distrikt 411-A). To vše platí vedle řady aktivit všech ostatních lionských klubů v distriktu, které tu sice výslovně nezmiňuji, ale které jinak jsou základem distriktu, jeho aktivit a aktivit ve svém okruhu, bez kterých by lionské hnutí bylo jen prázdným pojmem. Všem členům distriktu, ať jednotlivým klubům, stejně jako všem jejich členům je tak nutné srdečně a hluboce poděkovat a současně popřát hodně síly a radosti při dalším konání dobra a pomoci druhým, kteří jsou méně schopní! □